

ikke nu. Jeg maa vedblivende anse det for meget uheldigt at skabe to Appellinstanser i denne Sag.

Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal skal jeg sige, at jeg ikke tror, at Overgangen fra den Klassificering, som en Gang har været paatænkt, nemlig efter Antallet af beskæftigede i Forretninger, til en Klassificering efter Indtægter betyder, at man har opgivet Tanken om, at det var en Adgang til en Statstilskudsfor sikring for en social Klasse, men jeg tror, at det betyder, at man har forstaaet, at Indkomstgrænsen var en rigtigere Angivelse af, hvor man traf den lille Haandværkerstand, som man vilde give denne Begunstigelse. Jeg mener vedblivende, at man ved Indkomsten angiver rigtigt, hvor man træffer denne Klasse, men jeg tror, at man for Landbrugets Vedkommende træffer denne rigtigere ved Hjælp af Ejendomsskylden. De samme Indkomstgrænser vil derimod utvivlsomt føre ind under denne Statstilskudsfor sikring Personer fra Landbruget, som ikke tilhører den sociale Klasse, som det har været Hensigten at give denne Begunstigelse.

Jensen-Sønderup: Jeg kan ikke give den højtærede Minister Ret i, at der skal være en Forskel, socialt set, mellem en Haandværker, der har 1,200 Kr., og en Landbruger, der har 1,200 Kr. Jeg synes, at deres Stilling i al Almindelighed maa regnes lige, og deres Krav om at faa Tilskud af Statskassen maa ogsaa være lige.

Indenrigsministeren (Rode): Det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, jeg tror, at alle maa erkende, at den, der sidder som selvstændig Indehaver af en Gaard og er ansat til at betale Statsindkomstskaat af 1,200 Kr., tilhører en anden social Klasse end den lille Landhaandværker, som sidder med 1,200 Kr. i Indtægt.

Jensen-Sønderup: Jeg synes, at den højtærede Minister, selv om Haandværk og Industri nu er kommet til at høre under Handelsministeriet, alligevel burde protestere imod at faa den Opfattelse slaaget fast ved Lovgivningen, at en Haandværker, industridrivende eller handlende skal regnes for at være daarligere stillet end en Landbruger, naar deres Indtægter er ganske de samme. Det kan Haandværkerne o. s. v. ikke være tjente med.

Indenrigsministeren (Rode): At de er daarligere stillede, tror jeg ikke, der er den fjerneste Tvivl om.

Fraenkel: Jeg ser ikke rettere, end at det Forsvar, der føres af Radikale og Socialdemokrater for at faa Appellen ud af Loven, er et fuldstændigt vredent og anstrengt Forsvar, som det maa blive, naar man skal forsvare noget, man efter Sagens Natur ikke burde forsvare. I det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds' (Ivar Berendsen) Indre har der raset et sandt Braavallaslag mellem hans Kærlighed til Forfatningsstandpunktet og hans Kærlighed til Retfærdighedsstandpunktet overfor Borgerne, og det er endt med, at han alligevel maa have Appellen ud af Loven. Det er imidlertid ikke noget nyt hos de Radikale. Jeg kender ingen Mennesker, der er saa himmelstræbende i deres Ideer, men heller ingen, der er saa jordbundne i deres Praksis, som netop de Radikale, saa den Modsigelse forbaer mig ikke. Men jeg vil dog spørge det ærede Medlem, der mener, at disse Sager vil blive forhalet af de slette Forsikrings selskaber, til hvis Skøn eller Afgørelse de er henviste: Kan han virkelig faa sig selv til at tro paa, at saadanne Selskaber af Hensyn til et dumt Spørgsmaal om noget mere eller noget mindre vil give sig til at chikanere og forhale en Sag? Naturligvis, naar det ærede Medlem siger det, maa man tro ham. Han kan altsaa faa sig selv til at tro paa det, men at faa andre Mennesker til at tro paa det turde blive meget vanskeligt.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) hævder, at Arbejderne er den svage Part, og at det derfor ikke gaar an at give dem Appel. Jeg har aldrig hørt noget mere bagvendt. For det første er det ingenlunde givet, at Arbejderne altid er den svage Part, det har de været en Gang, men det er de heldigvis ikke mere, de er meget ofte ligestillede. Men lad os nu sige, at de er den svage Part, saa spørger jeg: Skulde det ikke være i den svage Parts Interesse, at den har Regres til en Domstol? Jeg kan slet ikke begribe, at Domstolene ikke skulde være til for den svage Parts Skyld. Ellers ved jeg virkelig ikke, for hvis Skyld de skulde være til. Først og fremmest naturligvis for Retfærdighedens Skyld og dernæst i høj Grad for den svage Parts Skyld. Den højtærede